

ZIJ AAN ZIJ

Mijn pakkie an

6 september 2025 Door [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun twee kinderen maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's inmiddels toch eigenlijk gewoon hetzelfde als ieder ander gezin? Want tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Ken je dit? Of ik ben ik de enige die hier op deze manier mee bezig is? Soms heb ik van die dagen dat ik denk: vandaag ga ik lekker vrouwelijk de deur uit. En andere dagen denk ik: nee, doe mij maar lekker mannelijk en relaxed. Misschien heel herkenbaar voor velen, en misschien ook wel helemaal niet, ik heb dat in ieder geval wel.

De vraag komt dan bij mij naar boven: wat is vrouwelijk en wat is mannelijk? Eigenlijk doet dat er helemaal niet toe, je trekt gewoon lekker aan wat je fijn vindt. Maakt niet uit bij welke categorie het zou horen of in welk hokje je het kan stoppen, toch? Is het iets dat misschien helemaal niet speelt in de hetero-wereld? Of juist wel en heeft iedereen dit?

Ik weet nog goed, dat toen ik eenmaal uit de kast kwam, of nee, ik zat er officieel nog in maar ik wist al wel van mezelf dat ik op vrouwen viel, dat ik toen, op dat moment, ook pas wist wat voor kleding ik echt leuk vond. Daarvoor deed ik vrolijk mee met wat de meiden om me heen aantrokken. Dus kleedde ik me ook vrouwelijk en vond ik dat oprecht mooi. Maar toen ik eenmaal echt wist wie ik was, ontdekte ik mezelf op alle vlakken, ook op het gebied van kleding.

Wat ging er een verborgen wereld voor me open. Ik merkte dat ik kleding van de mannenafdeling in winkels vaak veel leuker vond. Veel leuker dan al die jurkjes, rokjes en tierelantijntjes. Doe mij maar lekker relaxed, los en baggy.

Ik vind het ook fijn om er mijn eigen draai aan te geven. Toch maar wel baggy, maar dan met wat vrouwelijks erbij, leuk gecombineerd. Dat wordt het vaak en daar voel ik me het fijnst in. Altijd op zoek naar de juiste balans. Er zijn ook dagen waarop ik wakker word en denk: vandaag heb ik zin in een jurkje. Het is maar net hoe ik me voel.

Onze oudste, ze wordt ook steeds groter, heeft er al een mooie mening over. 'Mam, dat vind ik echt te stoer wat je aan hebt', krijg ik dan te horen. 'Ik vind het leuk schat', antwoord ik dan.

Ik merk dat ik langzaam maar zeker steeds minder invloed heb op wat zij aan doet. Het liefst draagt ze lekkere felle kleuren, heerlijk blits, dat vindt ze geweldig. Dan knijpen we gewoon maar een oogje dicht, da's haar pakkie an. Ik vind het geweldig dat ze haar eigen mening zo sterk ontwikkelt.

Niet op alle vlakken vind ik dat geweldig trouwens; niet op het gebied van filmpjes kijken, naar bed gaan, snoep, ijs, speelgoed kopen en ga zo maar door. Een struggle die we aan hebben te gaan, anders is het einde zoek. Dat betekent soms drama in the house, of in de winkel, of op straat, en dat moet dan maar. Gelukkig krijgen we op die momenten vaak begripvolle blikken van andere ouders. Nooit geweten dat dat zo steunend kan voelen.

Oké terug naar de kleding-zoektocht. Zoals ik al schreef, voor mij is het dus het liefst baggy, los en wat stoerder. Heerlijk vind ik dat, echt mijn pakkie an. Maar af toe denk ik: vandaag wordt het toch dat jurkje met die leuke oorbellen.